

ЕВТИМ ЕВТИМОВ

Крадец на обич

Избрани стихотворения

Издателска къща „ПЕРСЕЙ“

Евтим Евтимов
1933-2016

СТРАХ

И в песните за тебе съм го писал,
и в своите молитви си признах –
откраднах те с единствената мисъл,
че няма за какво да ме е страх.

Защо не тръгнем през света открито
през този свят, от завист сътворен?
Да ме целунеш пред очи, които
ще те проклинат дълго зарад мен.

Да прекосим по улиците стари,
заровили зад доноси глави.
Да минем под прозорците клюкари,
измислили убийствени мълви.

Да влезнем в черквата неделна даже,
забравили за миг и ум, и свяст,
и да не мислим кой какво ще каже
сега пред нас, зад нас или след нас.

И да изпием чашата горчива –
да няма страх от трънени венци.
Страхът убива, бавно ни убива
и после ни превръща в подлещи.

ЗА ДВЕ РЪЦЕ

За две ръце, протегнати за срещи,
земята бих до края извървял.
За две очи, като звезди горещи,
аз цялата си топлина бих дал.

За две слова, от мене вдъхновени,
най-хубавите песни бих редил.
За две сълзи, изплакали за мене,
аз всички океани бих изпил.

Как малко само исках аз – по зрънце,
по капка от далечен, чакан дъжд,
а ти дойде голяма като слънце
и всичко ми донесе изведнъж.

Получих аз от ветрове заръка,
пожари звездни, за да не тъжа,
от мъка – песен, а от песен – мъка,
и няма място днеска за лъжа.

И няма кой сега да ме откъсне
от този огън древен или нов.
Ако сърцето ми за миг се пръсне,
едно помни – било е от любов.

ПАИСИЙ ОБИКАЛЯ ОЩЕ

*О, неразумний и юроге, поради что се
срамиш да се наречеш болгарин...*

Паисий

Поклонници на чужди етикети,
на чужди гербове и имена!
Винете ни,
винете ни,
винете,
макар да нямаме вина
за любовта свещена и голяма
към тази чудотворна, родна пръст.
Родили сме се българи и няма
на други да отстъпим своя кръст.

И припомнете си: къде до днеска
от ризи на обесени мъже
е шито знаме, за да има Левски
и да умре безсмъртен на въже?
Заклучени зад черните решетки
на своите карирани палта,
коя от ризите ви ще затрепка
и родно знаме ще ни спомня тя?

През тези кратки дни и дълги нощи,
застанал до прозрението пръв,
Отец Паисий обикаля още
и проверява българската кръв.

КРЕПОСТ

На Любомир Левчев

Отвътре крепостта ни се предава,
отвътре нещо вече се руши
и завоюваната вчера слава
сега не може да ни утеши.

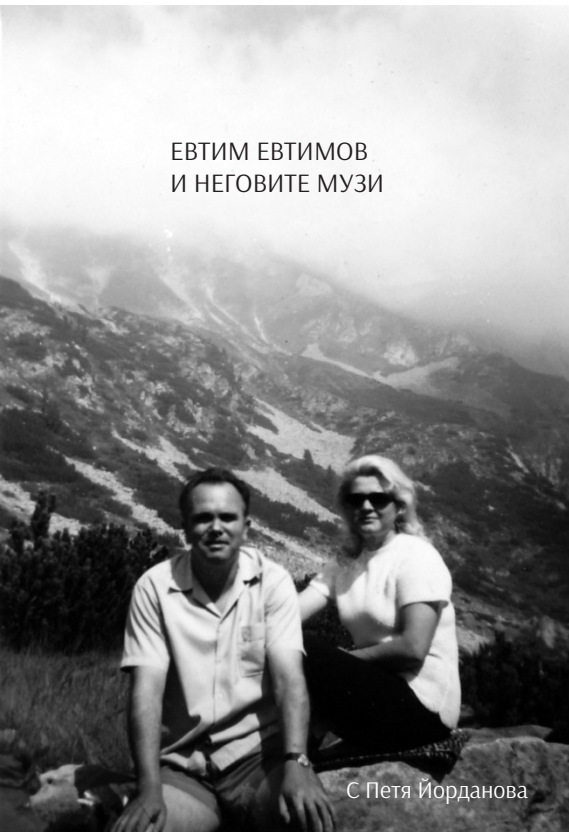
Избождат ни, избождат ни сърцата
пред хиляди наведени очи.
Една отрова, толкова позната,
зад думи отмъстителни мълчи.

О, колко много подранила злоба,
о, колко много закъсняла мъст.
Едни продават на баща ми гроба,
едни ограбват твоя честен кръст.

Едни подкупват с фарисейско слово,
едни с усмивка, други пък с игри.
Опитват се, опитват се отново
да ослепят живота ни дори.

Дано спасим душите от измама
през този мъчен, кръстопътен час.
Предишната Византия я няма,
но има византийци между нас.

ЕВТИМ ЕВТИМОВ
И НЕГОВИТЕ МУЗИ

С Петя Йорданова

С Романьола Мирославова

